

תהתעלה

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיח עומד מאחורי הכותל ומחכה ומביט... מתי
חזא כבר יוכל לבוא? ומוכן שמבט של משיח פועל...

1774 עמוד 10

ערב שבת קודש פ' פינחס
תי' תהא שנת נפלאות טובה

רמז

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קדו המיליון'

שעי"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

יהי המלך. רבי נמן.

קונטרס "יהי המלך" מביא אליך בכל שבוע

- שיחות • פנינים • אוצרות
- מתורתו של הרבי מלך המשיח

קונטרס "יהי המלך" מביא אליך בכל שבוע
את דברי הרבי כמות שהם ב"אופן המתקבל"

ונכשיו - "יחי המלך" במהדורה מיוחדשתו
יפה יותר, עשירה יותר ומיוחדדת יותר!

היה שורתך!

עזור לנו להגיע ליותר אנשים

תפץ את הקונטרס בין ידידך, מכריך ומקורבך
עשה עוד צעד להבאת הגאולה תיכף ומיד ממש
להזמנות יש לפנות לכתובת המערכת (ראה ע' 2)

זכרו!

"יהי המלך" – מוסיף היות במלך

3 דבר מלכות פרסום ראשון בלה"ק

החוראה מפנחס – המלות איננה מציאות אמיתית / משיחת ש"פ מט"ו"מ ה'תשכ"ז

7 זמן הגאולה

בדורנו זה נעשה כא"א – "קדיינא דאונרתא" / הקשר דפרשת השבוע והגאולה

9 מסימני הגאולה

איך נדפסה הכפרה "לאלתו לגאולה"? / סימני הגאולה בדורנו

12 וילחום מלחמת ה' - וינצח!

הטעות במלחמת לבנון / שלמות העם והארץ

14 כת"ק – פרסום ראשון

אופן המלחמה במדין / צילום נדיר ממענה הרבי

מערכת "יהי המלך"

יוצא-לאור על-ידי: תלמוד ה"קבוצה", "ידידו בני דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 11213, Brodsky Ave. #38, Kingston NY 12113 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שבל האמונה 9, קריית-שמואל, חיפה • טלפקס: 840-3153 (04)

דואר אלקטרוני: yeh@tevision.net.il • אינטרנט: <http://www.moskach.net/blind>

במסגרת: "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליטיא

הזוּרְאָה מַפְנִיחַס - הַגְלוּת אֵינְנָה מִצִּיאוֹת אִמְלִיתָתָהּ

ידוע ש"פנחס זה אלי"; הענין של אלי' זה שהוא בא לבשר על הגאולה, ועד"ז הענין של פנחס הוא ענין הגאולה • הקב"ה מקדים את הרפואה - פ' פנחס - לשלושת השבועות • כשאומרים שכבר בתחילה, לפני שהקב"ה עשה את הגלות, כבר ה' ענין הגאולה, וכנ"ל שהקב"ה מקדים רפואה למכה, במילא יוצא שהגלות אינה מציאות אמיתית, וכל המניעות ועייכובים אינם מניעות ועייכובים • כאשר יודעים שענין הגלות אינו מציאות כלל ואין שום מניעות ועייכובים, ושהמפתח בידי, ועבודתו היא רק כדי לבטל זאת, במילא זה גורם להיות יותר בשמחה וטוב לבב תרגום הפשי משיחת ש"פ מט"מ ה"תשכ"ז - בלתי מוגה
פרסום ראשון בלשון הקודש - בעירכת מערכת "הת' המלך"

א. מכך שפ' פנחס באה כהקדמה לשלשת השבועות מובן, שדוקא בפרשה זו ישנו ענין הגאולה², ועד"ז הענין של פנחס הוא ענין הגאולה, ועל כן אומרים שהקב"ה מקדים את הרפואה - פ' פנחס - לשלושת השבועות.
ב. ולכאורה הדבר תמוה: כיצד אומרים ש"פנחס זה אלי", הרי הרי צריכים לומר הפוך - אלי' זה פנחס, כיון שאל' הרי ה' לאחר פנחס וא"כ יש לומר אל' זה פנחס?
[והרי חסד בתורה הוא גם תורה, והמוקדם ומאוחר שבה הוא גם בדיק, וא"כ מוכרחים הרי לומר שגם זה בדיק].

והביאור בזה הוא:

רש"י מביא כו"כ פעמים מהגמ' שהקב"ה מקדים רפואה למכה, ובמילא לפני שמגיעים שלשת השבועות שהם ענין הגלות, מוכרח להיות ההקדמה של פ' פנחס.
מהו הענין דפנחס? ידוע ש"פנחס זה

אופן המלחמה במדין

בקשר עם פרישת השבוע, פ' פנחס והציווי להלחם במדין, מובא בזה צילום נדיר של קטע ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מחורף שנת ה'תש"א

פענוח הכת"ק:

במלחמת מדין בפעם הא' לא התעסק הד"ד דאז (מרי"ה) בחיפוש עצות כ"א יצא למלחמה נגדם ובמובן יצא בכל.

3 (3) ראה פה"ש בחוקתי כו, מב. תיביעי שם. תמב"ס הל' מלכים פי"ב ה"ב. ועוד.

(1) ראה מגילת יג. ב. מדרש לקח טוב שמות יג. א. תיביעי עה"פ וזאת יג. ית. ח"י"ב קפ, עה"א. ועוד.
(2) תיביעי עה"פ וזאת יג. ית. ח"י"ב קפ, עה"א. ועוד.

ואלה שעשו את הטעות המורלית בעת מלחמת יום-כיפור, חזרו על אותה טעות, והחליטו לנהוג כעצת המודיאנים, דבר שהביא לקרבנות רבים מדי יום ביזמן במשך חדשים רבים!

כדי להתמודד עם הנעיה האמורה מצאנו דרך חדשה: להשתק את העיתונים ולא לספר על הקרבות! הקובץ נפל, האלמנה והיתום מסתובבים - מהי העצה? אמרים לעיתונים: אל הפרסמו אות, כדי לא להפגד על ליבם של יהודים!

זה אמנם דבר טוב - הרי צריך שיהודי יהיה בעל מנוחת הנפש ומנוחת המין, וישנה מצוה בתורה "זאתה לידע כמוד", ולא סתם מצוה אלא "זה כלל גדול בתורה" - אך מנצלים מצוה זו כדי להשתק את העתונות, לא לבלבל את מנוחת הנפש של בני ישראל - וכך מושכים את הדבר ולא מאפשרים לסיים את המבצע!

(משיחת י"ט כסלו תשמ"ג - בלתי מוגה)

יש ליטול מן המנהלים - שם - את הנחירה

הרה"צ אפרים אליעזר כהן יאלעם זצ"ל: מה דעת כ"ק אדמו"ר שליט"א על המצב שם? **כ"ק אדמו"ר שליט"א:** יש ליטול מן המנהלים - שם - את הנחירה, ואז הם יתנהו כראוי. בנתיים נוחמים הם שלא כדבעי.

ולאמור מספר פעמים, כי "לא ברא הקב"ה דבר אחד לבטלה", ועל כך נאלצת השאלה: הלא הקב"ה ברא דאת שמים, אהבת ה' וכי', ובשעה שישנו יהודי שאצלו לא קיים "זבחרת בחיים", ר"ל - להיכן הלכה כל אותה כמות היראה שניתנה לו?

והתשובה לכך: האוהב את האכודים, שונא את הישרים. במודש נאמר בלשון שונה - כשחסד פחד ה', מנוצל הפחד, לפחד מן הוויים, וממילא, נבהלים מן האוי.

קוראים שם מעשים מבהלים - בפרט עתה בלבנו - ודברים שהעולם עוד לא ראה מעודו.

הביאו חיילים, הציבו אותם במקומם ואסרו אליהם להתקדם, ולירות - עד שירד עליהם תחילה. ולא מניחים להם לשוב אחורנית!

ערפאת עצמו טעון, כי בנכסחה ללבנון הוכיחה ישראל חולשה, בכך שהיא ניצבת חצי שנה ללא הפסק על מקומה, בעוד שהיא ביכולתה לכתוש מיד.

העמידו חיילים במצב בו ניתן לירות עליהם ר"ל - ואכן יורדים עליהם - וציון עליהם כי כדי שלא יכעסו בושוניגטון - אסור להם להתחיל!

כפי שדובר פעם, בהקשר לדין בשולחן-ערוך, כי "הבא להורגך השכם להורגו" - לא הרוג אותו בפועל. אלא, כשחשונא מבחין כי "השכם להורגו", אין הוא מסתבד מלכתחילה.

(במת דיקור הרה"ג וכי' ר' אפרים אליעזר כהן יאלעם זצ"ל, א' דחול המועד פסח ה'תשמ"ג)

והביאור בה זיבן ע"פ מ"ש ביה"ד שא"י לפעול את עבודת התשובה שהיא נעלית יותר מ"קדמת דנא", ובמילא כיון שאלי' כבר ה' והחליטו ביה מעבודת הצדיקים, וכיון שבי"ל הקב"ה מקדים קודם (פנחס), מובן מדוע הוא אומר "פנחס זה לחיות כבש קודם (ביה"ע)" - וזהו רוחו של אלי", כיון שפנחס ה' לאחרי אלי'.

ועל כך אומרים שם, פנחס - ענין הגאולה - באה כהכנה לשלשת השבועות.

הרי בקדושה אין דבר שניתן בתנאים, אלא רק ע"י עבודה, ויציע והכנה, ולזה צריך שאל"י יבוא קודם משיח ויבשר על ענין הגאולה, כדי שיוכלו להתכונן

1. וזיבן יותר, ע"פ המבואר במדרש עה"פ "ורח אלקים מרחפת על פני המים", "זה רוחו של משיח", זאת-אומרת, שעוד קודם בריאת העולם היתה כב רוחו של משיח, ועוד לפני שהקב"ה אמר "יהי אור" כבר היתה "רוחו של משיח".

ד. וזהו כל ענינו של פנחס ואלי' שבא לבשר על הגאולה, שהרי בקדושה אין דבר שניתן בדינים, אלא רק ע"י עבודה, ויציע והכנה, ולזה צריך שאל"י יבוא קודם משיח ויבשר על ענין הגאולה, כדי שיוכלו להתכונן.

וכיון שכל ענינו של אלי' הוא ענין הגאולה, לכן מוצאים גם אצל אלי' דבר שלא מוצאים אצל נביאים אחרים - שהוא אמר "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים"⁸, הוא טען ששני הענינים אנים יכולים ללכת יחד.

ולכאורה, כיצד הוא ה' יוכל לומר "זאם הבעל לכי אחרי", מדוע זה יותר טוב מ"פוסחים על שתי הסעיפים"?⁹

אלא כיון שכל ענינו של אלי' הוא ענין הגאולה, והגאולה יכולה לבוא דוקא ע"י עבודת הברווים, שמבררים פסולת מתוך

כיון שהתכלית של בריאת העולם - שזוהי הרי ירידה - היא לא בכדי שהמצב בעתיד ישאר **כמות שהוא**, אלא בכדי שהעולם יגיע למדרגה נעלית יותר מכפי שהי לפני בריאתו, שהיא הקב"ה לא ברא שום דבר לבטלה, וכיון שהיא ברא את עולמו, הרי זה כדי שיתוסף בו יותר מכפי שהי' קודם לכן:

קודם בריאת העולם הרי ה' הענין דעבודת הצדיקים, וכמא"ל ל"ל' "במי נמלך בשמחותיהם של **צדיקים**", ובמילא מובן, שהבריאה צריכה

8) ראה לקדושה ח"ג ע' 1009. לקדושה ח"ג ע' 72.

9) ראה ח"ג ח"ג ע' 1009. לקדושה ח"ג ע' 72.

10) מלכים א' י"א י"א.

11) ח"ג ע' 343.

12) ח"ג ע' 343.

דטעות במלחמת לבנון

אחת טעות שכבר נעשתה פעמים רבות, חזרה ונעשתה שוב בלבנון:

מחזיקים אלפי חיילים ישראליים בתוך לבנון, ולא מאפשרים להם לסיים את המבצע שלשמו הובאו לשם לכתחילה.

לכתחילה היתה הצעת אנשי הצבא, תוך כדי הבטחת ראיות מוכחות מפיהם של המומחים לעניני בטחון, שאם יסיימו את המבצע "בשעתא חדא וברגאא חדא", היה פועל 'גורם התפתעה' (כי אף אחד לא התכוון לכך), והיו מסיימים אותו בהצלחה!

ועוד זאת: כבר הוזכר בכמה הדזמוניות, שזמן זה היה שיעת הכשר גם מבחינה מדינית, היות ונשיא ארד'ב עזב את עיר הבירה – ורשינטון, דבר שהפריע לו מללחוז וכו', ולא עוד אלא שהחדיעו מכאן לשם שהיא נוסע לחו"ל למשך תקופה זו!

ולמרות זאת, אחרי שהתחילו במבצע, נפל עליהם פחד מפני האויזות שבקרבם, מפני היצר-הרע, דבר שהביא אתו פחד כפשוטו בפני גוי כפשוטו, דבר שהגוי לא תבע אותו כלל, וכשם שבנוגע לעיצר הרע גירו אותו ועשו יותר ממה שהוא רצה, כך גם בנוגע לגוי, שפחדו ממנו וחששו לו גם בענינים שהוא לא התכוון כלל להפעיל לחץ וכו', ועיצרו את התקדמות הצבא, ונתנו הוראה לא להתקוף אלא אם הצד שכנגד מתקוף!

כתוצאה מכך נופלים קרבנות, רחמנא-ליצלן, במשך שבעות וחודשים אלו, אשר ברדד הטבע היו יכולים למונע אותם, וכדעת כל המומחים בצבא שאמרו פה אחד, שהדרך היחידה להבטיח מניגמים של נפגעים, קרבנות ופצועים, בין אצל היהודים ובין אצל הגויים היא התקפה מהירה ככל האפשר.

כאשר מורשכים את המבצע, הרי זה גורם, כאמור, לריבוי קרבנות.

אחת דבר היה גם במלחמה הנקראת מלחמת יום-הכיפורים, כאשר מדינאים אלה שהיו נפולים ברוחם בפני המלוח, לא איפשרו לקבל את עצת אנשי הצבא שיש לערוך גיוס כללי מדי – שאם היו עושים כך היו חוסכים הרבה קרבנות, כי ההתנהגה שביצע המויס היתה מפחדת את השונאים כך שלא היו יוצאים למלחמה כלל. דבר זה כבר גלוי וידוע לעין-כל, לנקוט בפעולה של המדינאים היה רק מחמת הפחד של "אל תגמור באומות", ולכן הם פחדו לקבט בפעולה של יכולה להתפיש כמעשה התקפני, ודובר הביא רחמנא-ליצלן מאות קרבנות, נוסף על הפצועים. אשר האלמנות והיתומים של קרבנות אלה עדיין מסתובבים בארץ הקודש, ומוגו-לב אלה שמונעו את הגיוס פוגעים באלמנות וביתומים...

ואף-לל-פי-כן, כאשר הגיע מקרה דומה, במלחמת לבנון, חזרו על אותה טעות. היתה ישיבה מיוחדת שבה דנו בשאלה כיצד לנהוג בענין מלחמה זו, ואמרו שיש שתי דרכים: דרכם של אנשי הצבא – האומרים שיש לסיים את המבצע במהירות המקסימלית, וככל שיקדמו את סיומו יחסכו יותר קרבנות (הן בין יהודים והן בין לא-יהודים), והדרך השני, דרכם של המדינאים – דד החיסוס וכו'.

שהלוח אינה מציאות אמיתית, וכל המניעות ועיכובים אינם מניעות ועיכובים, היות וכבר בתחילה ישנו ה"אקומי" טענתו" – ענין המאלה.

ה. וזהו גם מה שהגמ' אומרת: "ההואה פנתם בחלומי פלא נעשה לו", שהטעם לכך הוא לא בגלל שתניבת פלא

תחילתה באות פ', על-דרך פנתם, אלא כפי שרש"י מפרש שפלא נעשה לו כפנתם שונעשה לו פלא.

ולכאורה, לא מובן, הרי לפנתם היו כו"כ דברים כמו "ברית" שלום" וכו' וכו' ומדוע נתפסים דוקא לענין של "פלא נעשה לו"?

אלא מזה מובן שיעקר ענינו של פנתם הוא ענין המאלה, ענין הפלא, כמו אלי שהגם שהיו לו כו"כ דברים, מכל-מקום, אומרים

שיעקר ענינו של אלי הוא מה שבא לבשר על ענין המאלה, ועל"ז גם ענינו של פנתם.

ולכן בא אלי לבשר על המאלה כו"ל, כיון שבקדשה אין "נחמא דכסופא", והכל מגיע ע"י עבדה ויגיעות, שלכן מוכרחים לבוא קודם ולבשר על המאלה בכדי שיוכלו להתכונן.

ו. ומכך באים להוראה בעבדה: כשאומרים שכבר בתחילה, לפני שהקב"ה עשה את המלות, כבר ה' ענין המאלה, וכ"ל שהקב"ה מקיים רפואה למכה, במילא יוצא

כיון שכל ענינו של אלי הוא המאלה, והמאלה יכולה לבוא ע"י עבדות הבלדורים, לכן הוא אמר "עך מתי אתם פוסחים", כיון שמוכרות להיות עבדות הבלדורים.

הוא חזק וכו', וכל אחד נשאר בנפרד, לכן הוא אמר "עך מתי אתם פוסחים כו", כיון שמוכרות להיות עבדות הבלדורים.

הוא חזק וכו', וכל אחד נשאר בנפרד, לכן הוא אמר "עך מתי אתם פוסחים כו", כיון שמוכרות להיות עבדות הבלדורים.

הוא חזק וכו', וכל אחד נשאר בנפרד, לכן הוא אמר "עך מתי אתם פוסחים כו", כיון שמוכרות להיות עבדות הבלדורים.

13. פירא פייח מייט: וואה לקויש תי"ד ע' 174.
14. וואה תוכה נג, א (שבעה) שלפא אישן ג' נמיס (כו"ה).

11. ברכות נו, טע"ב.
12. וואה תדבא"י פייב: לקויש צ' ג' ד.

חדשים והארץ החדשה" וכל המשיבות הכי נעלות דלעיל, ו'הנה ה' נצב עליו ומלא כל הארץ כבודו ומיבש עליו וברחו כליות ללב אם עובד כדוא"י, הוא (הקב"ה) מסתכל בעצמו כיצד היהידי ינצל את כוחותיו – איז אפי' טיפש מבין את הזיקוק והחשיבות של עבודתו! אדם יכול לשנוע את עצמו שהעבודה הפרטית בקב שלו איז מהיכי תיני, הוא כן יעשה אותה או לא יעשה – מה הוא כבר יפעל ולמאי נפקה-מיינה? אבל כאשר הוא יזבונן לעצמו שהקב"ה נתן לו כוחות להביא את הגאולה, ודקא עי"י עבודתו בקב שלו בכלתו להביא את הגאולה – איז כאמור, אפילו טיפש מבין את זיקר וחשיבות עבודתו, והוא יזמסר לזה עם כל החיות וה"שטורעו"ן!

ויחד עם זה תובעים גם מהידי שכל זמן שהגאולה עדיין לא הגיע בפועל, שיחבנע ויצעק שהוא רוצה את הגאולה, ולא רק בדרחיונית, אלא את הגאולה בפשטות.

כפי שאדמו"ר המח"ש אמר לאדמו"ר הצי"צ: רוצים את הגאולה בפשטות, למטה מעשרה טפחים!

שמכך אנו למדים – הן שכך צריכים להתנהג והן שאין זה ענין של הפך הכבוד וכו': מובן בפשטות הביטול שהי' בכלל לאדמו"ר המח"ש כלפי אביו הצי"צ, ובפרט שזה הי' בזמן נשיאותו של הצי"צ, ש"דבר אחד לדור".

ובפרט שאדמו"ר המח"ש לא הי' בנו המדול של הצי"צ, אלא ארדבה – הוא הי' הצעיר, והיו לו אחים גדולים, שכל אחד מהם הי' "אדול", לדינע שב"ק מו"ח אדמו"ר כתב על כל אחד מהם ב"הקריאה והקדושה" את התואר "אדמו"ן" [שבכלל כל העניינים בהקריאה והקדושה" הוגה עי"י כ"ק מו"ח אדמו"ר – חלק הוא בעצמו כתב, ואפילו חלקו שהוא לא כתב הוא הגיה אותו, והסיף חוספת בכתב יד קדשו], ובפרט הבן המדול – לדינע החסד המיוחד שהי' לו מסביב (אדמו"ר האמצעי).

וללא הבט על כל זה, וללא הבט גם על מה שהצי"צ ענה לו שנודפס חלקו"ת, ואדמו"ר המח"ש בודאי ידע מה זה חלקו"ת – אעפ"כ היתה לאדמו"ר המח"ש העזות (י"ד ברייקקריטי") לומר לצמח צדק: אבל יהודים רוצים את הגאולה כפשותה!

וכיון שסיפור זה הגיע אלינו, שכל דבר הוא בהשמה פרטית – בודאי שישנה מכה הוראה לכא"א. ובפרט כשליקוחים בחשבון כמה שנים הצי"צ ואדמו"ר המח"ש היו יחד, מובן בפשטות שהם דברו ביניהם הרבה עניני קדושה ועניני תורה, ואעפ"כ כאשר מסתכלים כמה סיפורים הגיעו אלינו, רואים שרק מתי מספר, שלא עמד למורי ממה שהי' בפועל. מוכרחים לומר (כיון שכל דבר הוא בהשמה"פ), שהסיפורים שהגיעו אלנו הם עי"י "גבא"ה שהוצרכה לדררות נכתבה ושלל הצורכה לדררות לא נכתבה".

והחורא מכה בפשטות:

כל יהודי צריך לצעוק ולתבוע שרוצים את הגאולה כפשותה!

(תרגום חופשי משיחות* ש"פ פינתח ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

* כל השיחות במדור זה נרשמו עי"י יועד החנות התמימים".

זוה מה שמובא בספרי (על מ"ש על פנתח) "זיכר על בני ישראל", שהיות וכתוב ויפרי ולא ויפרי על ב"י, זה בא לומר שפנתח מכפר עד תחיית המתים, שבמילא נכלל בזה גם ביאת המשיח, ובהו רואים איד שעבודת פנתח ישנה גם עתה.

אמנם, זהו הענין דפועלות התמידית של פנתח, ובנוסף לזה ישנה עבודתו של פנתח בכל יהודי, שעל"י פועל הוא את תחיית המתים – שהיא ממשיק קדושה בכל העניינים, והוא פועל בעצמו את הגאולה הפרטית, שעל"י הגאולה הפרטית באים לגאולה הכללית ש"פדאני לי ולבני מבין אומות העולם", בביאת משיח צדקנו כו', למטה מעשרה טפחים.

ח. כל ענין ישנו גם בגמלה, בגלוי, או עכ"פ במתן, וגם ענין זה שהענין של פנתח קיים גם עתה – ישנו בגמלה:

יש לך שמחה במשפחה?

יום הוצדת, ברית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל הסיבות להתקדשה ב"יחי המלך?

אם מתנהג מקורית, אם הפצה בקנה מידה עולמי

ואם, והוא העיקר, עי"ז תקרב ותחיש את התגלותו של הרבי מדי"מ

הדעו!

ניתן לחלק את ה"יחי המלך" כתשורה בשמחה כאשר על

הפריכה הקדמית והאחרית יהי' ניתן להוסיף כיתוב

כארת"כ: 6670-778(718)

כארת"ק: 3153-840-04

התקשר עכשיו:

ברורנו זה נעשה כאנ"א "קריינא דאגרתא"

פ' פניחס

וברורנו זה ניתוספה הדגשה מיוחדת בעבודה ד"פניחס":

כל יהודי שהוא תלמיד וחסידי רחסידיז כו', או אפילו אם רק למד מאמר שלו, שיחה, דורנו, או תלמיד תלמידו וחסידי רחסידיז את רצון הוצר הרע הרוצה לערבבם **אירת**, או ששמע זה ממשהו – נעשה "קריינא דאגרתא", "**המקריא** – **המכריז** של האגרת", ולכן מוסלת עליו השלחות והאחריות ד"ליהוי פרונוקא" (כפי שמשנה רבינו אמר לפינחס):

הוא צריך לצאת בשלחותו של משה שבדורנו ולעשות כל התלוי בו לחלק, להבדיל בין יהדות ל"אגישקייטי", ועד ל"ייקח רומח בידו" ול"הרוג" את רצון הוצר הרע הרוצה לערבבם ר"ל, מודגש במיוחד ב"אגרתא" דנשיא דורנו – ש"העיקש" בחיים חיותו בעלמא דין, ו"מריעטי" גם עתה ע"י "אגרתא" שלו – מאמריו שיחותיו ואגרות קודש שלו, וע"י תלמידיו וחסידיים שלו, אודות העבודה דמלחמת היצר וההכרח המודל לבטל פירצות עם ישראל אודות ההבדלה שבין יהדות ל"אגישקייטי".

ותורה מזו: נוסף על מה שזה כתוב במאמריו ואגרות שלו – זכה דורנו, שמבלי הבט על חושך המלות, הרי זה מודגש בגלוי בשמו, ובפשוטות הקב"ה נתן לנו נשיא הדרך ששמו הוא "יוסף" – המורה על מהותו וחיותו – המנטא ברוי שלחות דורנו – "יוסף ה' לי בן אחר", לעשות מכל דבר בעולם שהוא "אחר" – "בן", כולל בפרט ובמיוחד יהודי שהוא תינוק שגשבה בין העב"ם [שלאבותנו כמה ואפילו אחד – הוא עולם מלא, כפי שאומרת ומכרת תורת אמת]. ולגלות שהוא בן – בנו של הקב"ה.

יהודי צריך לנצל בעלותו לעשות העבודה דפניחס

מחסיפס דפניחס מובן גם, שאין מקום לטענה: למה צריך הוא ללכת ולהתערב ולבטל פירצות בהבדלה שבין יהדות ("בן") ו"אגישקייטי" ("אחר") – הרי ישנו נשיא הדרך, כ"ל, מו"ח אדמו"ר, ישבם כמה רביים, רבנים, עסקנים יר"ש וכו', ובכלל הרבה יהודים, גדולים וחשובים ממנו, והרבה קהילות קדושות שכולם יש להם הנשיא שלהם, הרב המנהיג וכו'.

מדוע הרבי מדוב ללא הרף על שהנה הנה משיח בא?

עד שיגידנו כל כול, הן למטה והן למעלה כביכול, שיפעלו שמישיח אכן יבוא
וזהו החסברה מודיע מדברים ומסורטורים ללא הרף שהנה הנה בא משיח צדקנו – כיון שזוהי אכן אמיתית המציאות, זוהי המציאות ולא חלום, כמדובר לעיל שכבר "כלו כל חסדיין ואין חדרב תלוי אלא בתשובה", ותשובה אפשר לעשות בעשתא חודא וברגעא חודא – במילא בא מיד משיח צדקנו בפועל ממש.

ואפילו עם עד עתה הוא לא הגיע, ואפילו אליהו הנביא לא בא, אעפ"כ מדברים על זה בכל החתולדות עוד פעם, פעם אחת, פעם שני, עד שלשה פעמים ד"הוי חזקה" ועד מאה פעמים שהפך להיות טבע האדם ("טבע שני", או "הרגל נעשה טבע" סתם), עד למאה פעמים ואחד, ואפילו מאה פעמים ואחת – ובאם הוא ח"י לא יבוא עד מחר, או עד היום במחנה, אז ידובר על זה שוב – עד שיגידנו ("ונדשיעין" בלשון העולם) כל כול, הן למטה והן למעלה כביכול, שיפעלו שמישיח אכן יבוא.

ובפרט ש"פדה" מעוניגת בה יותר מתעגל (יותר ממה שהעגל רוצה לינק, הפרה רוצה לחתק), כמ"ש "זשיב ה' אלקיד את שבותך – והשיב לא נאמר אלא ושב מלמד שהקב"ה שב עמהן מבין הגליות".

וכמ"ש גם בנוגע למשיח ש"הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציע מן החרכים": משיח עומד מאחורי הכותל ומחכה ומביט... מתי הוא כבר יוכל לבוא? זה לא כתל שלם, אלא כותל שיש בו חלונות, חרכים, סדקים וחורים, ודרך החלונות וחרכים משיח צדקנו מסתכל ומשיח, ומובן שמבט של משיח פועל...

לכן ממושיכים לדב בכל הזדמנות אידות ה"חלום" (לדעת אלו הטוענים כי גלות היא המציאות), שהנה הנה ("אָט אָט") בא משיח צדקנו.

ואם עדיין ישנם שאלות אזי "תשיב יתריך קושיות ואבעיות", כידוע הר"ת ד"תתק"ו.
ועל"י שמדברים ללא הרף שהנה הנה בא משיח צדקנו – פועלים שכן יהי למטה מעשרה ספחים, "זאר עם עניני שמאי" – שזו כבר למורי חלום החלומות – שמשיה בא תיכף ומיד בשבת זה בבית מדרש זה ומתפללים אותו יחד תפלת מנחה דשבת, בבוחמ"ק השלישי, "בנעיני ובקניני גו' בבני ישראל, נשמחת בגופים.

(תרגום חפשי* משיחת ט"פ פינחס ה'תשד"ח - בלתי מוגה)

מה לומד הרבי מסיפור שאירע אצל אדמו"ר הצ"צ ואדמו"ר המהר"ש?

שכל יהודי צריך ליעוק ולתבוע שרוצים את הגאולה כפשוטה

כאשר יהודי מתבונן מעט, שהקב"ה ש"מלא כל הארץ כבודי", "מניח העליונים ותחתונים ומייחד מלכותו על עמו ישראל בכלל ועליו בפרט", ונתן לו כחות לעשות את עבודתו בקב שלו, עד לכאלי כחות נעלים שבכחו (של יהודי) להביא את הגאולה העתידה עם "השמים

למי ציוה הרבי להדפיס ולפרסם את ההכרה "לאלתר לגאולה"?

בחובת של "אגודת חסידי חב"ד"

וכידוע ה"קול קורא" של בעל הגאולה דחודש תמוז (החודש שבו חל תמיד שבת מברכים מנחם-אב): **"לאלתר לגאולה"**!

שהפירוש ב"לאלתר" הוא כפשוטו – מיד ("גלייד")! "משיח נא", "נצר" ממש ובכוונה אינני מבטא זאת בלשון המקודש, כדי שלא יחשבו באם אומר זאת בלח"ק] שבלשון הקודש הענין כבר ישנו ומשאו"כ בשפת המדינה, אלא אדרבה: יתרון האור מן החושך דוקא, שדוקא מ"משיח נא", בשפת המדינה – יתגלה יתרון האור!

בא ה"קולוגנקער" וטוען: כשם שהקול קורא "לאלתר לגאולה" של נשיא דורנו לא קויים מיד (מפני סיבות שונות ומשונות), ומאז כבר עברו 42, 43, 44 שנים – כך יכול להיות גם עכשיו רחמנא-ליצלן!

אבל מובן שחבל על הזמן ללכת ולהתווכח עם "זקן וכסיל", הוא הרי "זקן" וגם "כסיל"... או עם אחד כזה שמדבר בשליחותו, או יותר גרוע – שהוא הופך ללבוש שעל-ידי ה"זקן וכסיל" מדבר, ובפרט עוד אם יש לו ר"ל תענוג לשאול כאלו שאלות ולהכניס ספיקות ש"לאלתר לגאולה" אין פירושו מיד וכי"ב – שמוכן החורבן שזה מביא ל"עולם קטן" זה האדם" של כזה בן אדם!

הם מרגישים אף שנשיא דורנו חי אצלם

זהו דבר ברור ש"לאלתר לגאולה" פירושו **מיד ממש**, כפי שנשיא דורנו הכריז ב"קול קורא" וציוה לפרסם ולהדפיס זאת בחובת של "אגודת חסידי חב"ד", שמוזה מובן שאין זה ענין השייך לעבר, אלא זה נוגע לפועל גם עכשיו, כיון ש"אגודת חסידי חב"ד" נמשכת עד היום הזה, שלא כדעת אלו האומרים שזה נפסק בשנת תשי"ז ר"ל, אלא גם אח"כ "זרעו בחיים" ובמלא "הוא בחיים"!

ובפרט אצל אלו שאינם וקיקים להגיע לידעה ש"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים", כיון שהם מרגישים אף שנשיא דורנו חי אצלם – בין ע"י חלום, או הצלחה במסחר, או בזה שנופל לו לפתע הרהור תשובה בעומדו ומצב שהיה ללא חשב בננוג הזה! – מהיכן מגיע הרהור התשובה, הוא הרי לגמרי לא חשב על זה? אמת אמנם שמבא ע"ז ביאר "בבל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרות ואמרת כי", שזה גורם שימפר אצלו הרהור תשובה, כמבואר בלקי"ז – אבל מדוע זה נפל אצלו דוקא ולא אצל השני, או מדוע אצל השני נפל רק הרהור תשובה אחד ואצלו נופלים שניים או שלשה וכי"ז? הרי זה במלך שאצלו חי נשיא דורנו!

(תרגום חפשי משיחת * ש"פ פינתס ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

רואים איפוא, שאע"פ שמסביב לפינתס היו משה רבינו, סנהדרין, נשיא השבטים וכי' וכל ישראל – מ"מ אמר לו משה שכיון שהוא "קריינא דאיגרתא – איחו לחוי פרוונקא", מכיון שיהיה זה קרא או שמע מילה **מאגרת** המורה חוראת ברורות בנוגע למלחמת היצר וכי', יש לו מיד השליחות ללכת **בעצמו** ולקיימה [ובפרט, ב"ד, אמתיו, בביתו ומסחרו וכי"ב – הרי היא ה'מנרה" ובע"ב, צריך תלפך לנצל בעליותו לעשות העבודה ד'פינתס]].

הולך הוא עם הכחות של משה שבדורנו

ולא רק לשלוח משמשים ושליחים, ולצאת י"ח ע"י נתינת כמ"פ ח"י דולר וכי"ב לצדקה בכדי שהשני יוכל לעסוק בה, אלא כשם שפינתס לא שלח משמש והלך לבדו, צריך גם הוא ללכת לבדו לקיים השליחות שהיא מצורה שבגמפו (שאין יכולים לקיים ע"י שליח).

ביחד עם זה הולך הוא עם הכחות של משה שבדורנו, שהוא פתח והיקל את הדרך דהפעת התורה והיהדות והפעת המעיינות חוצה, ועד גם הפעה לתעניקות שנשבו בין העכו"ם, ותבע ודש ש"כ צריך לעסוק בה.

וכמוכן באופן ד"מיזן מקובבת", ובלשון נשיא דורנו – שבאם יש לו פפריינים, צריך להשתמש בהם כאשר נצרך כלפי עצמו, אבל כלפי השני צריך לנשט באהבה וקירוב בדרכי נועם ובדרכי שלום, "אחב שלום ורודף שקום אותה את הבריות ומקרבן לתורה", [ורק במקרה שאין ברירה כלל, וצריך להיות דחי" – הרי צריך זה להיות דוקא ב"שמאל דוחה", ביד כח[ח].

הוא צריך לצאת
שלחותו של משה
שבדורנו ולעשות כל
התלוי בו להלך, להכריז
כין יהדות ל"גוישיקייט",
ועד ל"שיקת רומח בידו"
ו"להרג" את רצון היצר
הרע הרוצה לערעבם ר"ל

ובהו גופא נדרשים ב' עניינים כדי להצליח בעבודת: (א) להסביר ל"אחר" (ועד"ז) בנוגע אליו "אל זה אשר בקרבך" (בדרכי נועם (באופן שיביין ושיזה **יתקבל** אצלו) אף שלא טוב ולא מתאים לו עצמו להתנהג באופן ד"אחר", וזה בא רק בגלל שהוא תניק שנשבה בין העכו"ם, (וב) לגלות את ה"בן" **שבו** – ע"ז שמסביר לו אודות היות יחודי ולהתנהג בדרך של יהדות – לימוד התורה וקיום המצוות.

(משיחת ש"פ פינתס, מבח"ח מנחם-אב ה'תשמ"ח - מוגה, תרגום מאדית*)

* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.